

За спектакъла “Юда”

Явор Гърдев

“Юда” е много прецизно замислено и плътно проведено представление. Рядко срещано съчетание между интензивна, детайлна и стабилна игра от страна на основния актьор Стивън Шарф. Когато човек работи сам на сцената, при това с ограничени от телесната позиция изразни средства - когато е качен на стълба, срещу стена и с гръб към публиката, удържането на еднакъв интензитет на присъствие през цялото време е извънредно трудна и едновременно с това неизбежна задача. В този случай справянето с нея беше респектиращо. Работата по това представление е била много сериозна, задълбочена, енергоемка и трудна. Минимализмът на режисьора Йохан Симонс поставя Юда в контекста и перспективата на едно хуманизиращо виждане, което осигурява поглед през емпатия към силно страдащия персонаж, самотен в зоната на вечната немилост. Юда – несъвършеното човешко същество, което можем да разберем и на което можем да съчувстваме, в наистина случващото се изпитание на страдащата плът, предполагаше суров минимализъм на изразните средства в полза на смисъла. Без нищо излишно във визуалната и смисловата си тъкан, „Юда“ е смел спектакъл, който се гради изцяло на силата на актьорското присъствие. Това беше важна среща за българската публика.